

ЦЕННОСТИТЕ В ПОСЛЕДНОТО ВРЕМЕ

Дейвид Уилкерсън
1 Юли 1982

Бог извършва тайно дело в съвремието ни. Той издига един гладен народ, който става повече и повече неудовлетворен от светската, плътска система, която съществува дори и в църквата.

Тези гладни за Бог хора си казват. „Това не е всичко! Трябва да има нещо повече! Грандиозността и плътщината ни оставиха сухи и празни! Искаме повече! Повече от забавление! Повече от големи, лъскави сгради! Повече от плиткото евангелие на известните личности! Искаме по-сериозни ценности! Искаме да видим Исус! Искаме неопетнени мантии на праведност! Искаме да се върнем към това да правим нещата в пълна зависимост от Бога!“

Виждам го из цялата ни страна – разочаровани християни, които търсят реалността. Хората от църковните пейки са започнали да постят и да се молят. Те са тези, които сега плачат между предхрамието и олтара. Плачат за повече дълбочина и повече вечни ценности на амвона. Ако служителят от църквата им продължи да се държи егоцентрично, преследвайки скъпо струващи мечти, те ще излязат от там и ще потърсят място, където дълбоките им духовни нужди ще бъдат посрещнати.

Зная, че мнозина служители в действителност споделят силния ми глад за по-дълбока работа на Бог в църквата и служението днес. Изглежда съществува тайна мрежа от Божии хора, които търпят лишения, които се смиряват и се връщат в тайната стаичка за молитва. Наскоро се срещнах с група служители от различни деноминации, които се молят до към 6 или 8 часа на ден. И посят. Някои от тези скъпи Божии мъже скърбят за състоянието на църквата днес. Бог показва на всички молящи се хора, че ново, славно дело на Духа ще се появи наяве. Бог ще разтърси всичко, което може да бъде разтърсено. Ще събори старата политическа, отстъпническа, еклесиастична система. Ще отрече официалната, свръх-църковна структура. Ще изгони от присъствието Си всички, които участват в само-препоръчващи се служения.

Бъдете честни, Божии светии. Наистина ли сте доволни от религиозната система днес, и особено от тази в църквата ви? Някои от вас ще отговорят положително. Но нуждите на повечето от вас не са посрещнати. Вярвам, че сме изгубили истинската духовност. Духовната измършавялост на толкова много християни днес е пряк резултат от навлизането ни в плътта – когато се опитваме да вършим работата на царството със собствената ни сила, със светски методи. Ценностите ни са изопачени.

Трябва да се засраим! Заменяме вечните ценности с временни. Имаме евангелизатори и учители, които специализират в това да казват на вярващите колко много Бог им дължи.

Материалните благословения са възвеличавани, а духовните - омаловажавани. Според някои, наше право е да сме богати, успешни и имунизирани от всякаква болка.

Тези учители сочат себе си като примери на вяра в просперитета. „Погледнете ме,” – казват те, „аз доказах обещанията. Живея добре. Никога не се разболявам. Нямам неплатени сметки. Карам най-добрите коли. Живея в най-прекрасната къща. Това работи за мен, затова вярвайте като мен и ще имате това, което аз имам”.

Очи като огнен пламък

Възлюбени, каква част от това учение ще устои пред съдебния престол на Христос? В себе си имам засилващо се усещане, че по-голямата част от съвременното ни, его-центрирано поучение ще бъде погълнато пред горящите очи на Божия син.

Йоан, в своето видение на Божия син, видя страховита гледка.

„а главата и косата Му бяха бели като бяла вълна, като сняг, и очите Му, като огнен пламък” (Откровение 1:14).

Йоан продължава и казва: „... паднах при нозете Му като мъртъв...” (ст. 17).

Дали някой от нас, учители и евангелизатори, ще може да устои на тези пронизващи, пламтящи очи? Дали някой християнин ще може да Го погледне в очите? Нито едно его ще може да устои на Неговия поглед. Нито една егоцентрична мечта няма да остане скрита. Всички тайни грехове ще бъдат показани наяве, като едно голямо отвращение в Неговите очи.

Всичко, което сме събирали, ще изгори. Всички велики дела, извършени за Него, с такава ревност и пот – те също ли ще изгорят?

Колко важно е това, което правите за Божието царство? Бог може да ви даде желанието на сърцето ви, но да прати измършавялост на душата ви. Бог помогна на Израел в желанието им да имат цар, но по-късно ги дисциплинира за егоистичните им мотиви.

В някакво състезателно надбягване ли се намирате? Вършите ли неща за Бог само, за да не изоставате от другите? Във вечността, като погледнете назад – колко необходими ще са всички те тогава?

Божии деца, какво е доброто на това, което вие и аз вършим? Мотивите ни на вечни ценности ли са основани? Ако наистина вярваме, че край на всичко приближава, какво трябва да направим, за да пречистим ценностите си? Какво е необходимо, за да се събудим и да излезем от тенденцията към охолство и удобство?

Признавам пред вас, че години ми отнеха за да започна да живея само за вечните ценности. Наскърявам се, когато се сетя колко време и пари съм пропилял в опити да изградя нещо реално за Бог. Искал съм нещо, което хората могат да видят. Мислех си, че сградите са много

важни за Божието царство. Убеждавах себе си: „Бог заслужава най-доброто!“ Така е – но мислех, че е във формата на тухли, хоросан и стомана. А Той заслужава най-доброто от нашето време и отдаденост. Слава на Бога за деня, в който Духът ми разкри колко повърхностни са били ценностите ми. Прекарах 20 години в планиране на програми, строене на сгради, тичайки по целия свят в опити да покажа на Бог колко важен съм за царството Му. И през цялото време репутацията ми като служител на вяра и видение растеше. Въпреки това, след всеки нов проект усещах разочарование. Едва една сграда беше построена, и аз вече планирах построяването на друга. Бях пълен с идеи за Бога. Имах повече идеи, от който и да е проповедник в Америка. Идеи за това как да евангелизираме, как да организираме новозаветни програми. Програмите и идеите бяха достатъчно успешни, за да ме впримчат и да ме държат зает.

Но през цялото време сърцето ми копнееше за повече. Знаех, че благословието не беше в сградите. Не и в някаква добре планирана схема да достигане на изгубените. Не в мащабите и не в дейността. Разбрах по трудния начин, че славата на Бог, мирът и радостта на Духа, бяха в това да бъдеш съблечен, изпразнен и напълно отслабнал. Бог трябваше да изложи всички мои ценности на показ. Той обърна горящите Си очи към душата ми и ми показа, че е по-добре да се откажа от старите си начини на вършене на нещата, или да се изгубя в лабиринта на самоналожени дейности.

Сега най-голямата ми радост е да Го чакам за посока. Отделям време насаме с Него, и съм подготвил душата си за да пребъдвам в тихото Му присъствие. Той ми позволява да усетя това, което Духът говори на това поколение. Колкото повече ме изпразва, толкова повече ме пълни с желание да завися за всичко само от Него. Сега виждам, че през цялото време Господ ме е чакал да положа всичките си планове, всичките си амбиции и да Му се предам като роб. Потта вече я няма – както и напрежението. Той пресъздава всички мои ценности.

Последното разтърсване

Какво ще се случи, когато Бог започне да разтърсва всичко, което може да бъде разтърсено? Когато всички фалшиви ценности се сринат и земните мечти и планове загубят своя смисъл? За съжаление много Божии чада ще се объркат. Когато светът навлезе в ерата на икономически колапс, когато настъпи преследване във всяка цивилизована нация, когато правителствата са в конвулсии и се олюляват на ръба на пълен колапс, колко християни ще оцелеят на теста?

Много от Божиите хора ще се чудят къде се намират. Служителите, които са уловени в капана на човешкото видение, ще напуснат служението объркани, а от цялото им дело няма да има полза. Множества ще се питат: „За какво е всичко това? Какво се случва? Какво има бъдещето за нас? Къде сме ние? Кой може да ни каже какво Бог има в ума Си за нас?“

Ние не се движим бързо в това, което знаем като последно време. По-добре да притежаваме небесно видение на святост и смирение. Времето на изпитание идва върху нас със светлинна скорост. Ще ни е нужно повече от доктрина или конкретно учение, за да преминем през него. Трябва наистина да познаваме Господа в Неговата пълнота. По-добре да държим очите си на вечните ценности. Само духовните неща ще останат. Само духовните

хора ще разберат това, което се случва и няма да се уплашат. Трябва да сме свързани с ума на Духа, за да не бъдем изхвърлени от радикалните промени, които предстоят да се случат. Трябва да доведем себе си до място, в което нямаме какво да губим. Трябва да изоставим всеки боклук в живота ни – така или иначе ще го изгубим всичкия.

Каква част от Бог притежавате в този последен час на разпадане и страх? Колко земни сте? Колко преходни са вашите желания? Вашите желания пресети и очистени ли са от Духа на всемогъщия Бог? До колко светът ви интересува – колко време губите в гонене на неща, които не ви носят смисъл?

Безпокойство в последното време

Ще разберете, когато духът ви призовава от плиткото християнство около вас. Ще знаете кога Господ иска да ви докосне по свръхестествен начин. Ще знаете кога Той ви призовава да излезете от обикновеното. Той ще разтърси гнездото ви. Необяснимо божествено безпокойство ще дойде върху вас. Ще загубите интерес от това, което правите. Всичко, в което сте постигнали успех, ще ви остави с усещане за празнота и неудовлетвореност. Нищо, което имате или правите, няма да посрещне нуждата ви от реалността. Ще разберете, че една много дълбока нужда у вас, която все още не е посрещната – въпроси, които никога не са били отговорени. Сянка на неудовлетворение ще бъде хвърлена върху целия ви живот.

Това е знак за Божията работа с вас по един свръхестествен начин. Бог се опитва да ви накара да пуснете това, което сте хванали здраво. Това е Неговият начин да ви покаже, че нуждите ви са наистина духовни, а не физически.

Светии, ключовата дума е глад. Той е обещал да насити гладното сърце. Никога не съм бил толкова гладен за Бог. Този глад на моменти ме обзема почти напълно. Във всеки час от деня сърцето ми Го търси. Понеже Неговите мисли са винаги в ума ми, нещата от света са загубили своята стойност. Гледам на материалните неща като Павел – те са нищо друго, освен боклука на този свят. Ставам никой и така се чувствам добре.

И вие ли усещате призива за по-сериозно ходене с Бога? Душата ви гладна ли е за повече от Духа в живота ви? Ако е така, прекратете гражданската война във вас, като предадете всичко, което имате, на Господаря. Нещастиято си заминава в същия момент, в който предадете всичко на Него. Ще познаете истинския мир и щастие, когато спрете да се опитвате да бъдете някой. Не искайте нищо друго, освен Исус, и животът ви ще придобие нов смисъл.

Не губете повече време

Най-много съжалявам за това, че ми отне толкова много време извън Божия път. Пропиях години в правене на неща само от състрадание. Бях духовно сляп, не знаех, че Бог трябва ясно да ръководи всяка моя стъпка. Имаш международно служение – проповядвах на хиляди – олтарите се пълнеха с хора. Благодаря на Бог, че Той ми показа, че има много повече от това. Числата и тълпите не значеха нищо. Аз исках да виждам как хората стават все по-сериозни с Господа. Не исках повече да търпя мои или техни плиткни решения. Бог трябваше

напълно да промени начина ми на мислене, и сега като Гедеон, знаей, че многото не е винаги най-доброто.

Не позволявайте това да се случи с вас. Прегледайте внимателно живота си и ценностите си. Затворете се сами с Бог в тайната стаичка. Молете се усърдно за духовен глад. Помолете Бог да ви даде дух на тъга за пропиляването на толкова много време. Молете се за по-голямо желание към Неговото слово. Молете се за съкрушено сърце. Молете се за очистващо дело в живота ви. След това се подгответе да бъдете хвърлени в огъня на изпитанието.

„... Та ще очисти левийците...” (Малахия 3:3).

Мога да ви кажа, че си струва! Очистването няма да ви се види радостно, а по-скоро ще донесе скръб. Но скоро ще прославите Господа за резултатите от него в живота ви. Всичкото безпокойство ще си замине. Всичките светски амбиции ще умрат. Духовните ви очи ще бъдат отворени за истината. Духът ще ви даде знание, породено от откровение. Ще размените богатствата на света с истинските богатства в Христос Исус. Всяка сутрин ще се събуждате с преливаща радост. Душата ви ще извика: **„Намерих онова, за което копнееше душата ми. Почивка – красива почивка в моя Господ”**.

Ще кажете заедно с псалмиста Давид: **„Пред твоето присъствие има пълнота от радост, отъдно на Тебе - всякога веселие.”** (Псалм 16:11).

Стихове доказателства

* „... Понеже ние всички ще застанем пред Божието съдилище. ... И тъй, всеки от нас за себе си ще отговаря пред Бога.” (Римляни 14:10-12).

* „А краят на всичко е наблизил; и тъй, живеете разумно и трезвено, за да се предавате на молитва” (1 Петрово 4:7).

* „Нощта премина а денят наближи: и тъй нека отхвърлим делата на тъмнината, и да се облечем в оръжието на светлината.” (Римляни 13:12).

* „Защото никой не може да положи друга основа, освен положената, която е Исус Христос. И ако някой гради на основата злато, сребро, скъпоценни камъни, дърво, сено, слама, всекиму работата ще стане явна каква е; защото Господният ден ще я изяви, понеже тя чрез огън се открива; и самият огън ще изпита работата на всекиго каква е. Тоя, комуто работата, която е градил, устои, ще получи награда. А тоя, комуто работата изгори, ще претърпи загуба; а сам той ще се избави, но тъй като през огън” (1 Коринтяни 3:11-15).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1982 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[End-Time Values](#)